

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο:	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Τόπος:	ΑΘΗΝΑ
Αριθμός Απόφασης:	957
Έτος:	2003

Περίληψη

Αλλοδαποί - Πρόσφυγες- Χορήγηση ασύλου - Αίτηση χορήγησης - Απόρριψη αίτησης - Αιτιολογία -. Ο αιτών άσυλο αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ύστερα από πρόταση της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Κατά τη σύνταξη της πρότασης, ο αρμόδιος χειριστής αξιωματικός ή πολιτικός υπάλληλος Π.Ε. συλλέγει κάθε στοιχείο χρήσιμο για την υπόθεση και δύναται να ζητεί τις απόψεις και άλλων Αρχών, καθώς και πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ή άλλες οργανώσεις ιδίως σε ό,τι αφορά την κατάσταση σε τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης. Επίσης, δύναται να προβαίνει σε επανεξέταση του ενδιαφερομένου για παροχή διευκρινίσεων ή κατάθεση συμπληρωματικών στοιχείων προς τεκμηρίωση της εισήγησής του, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο ή διαταχθεί σχετικά. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ασύλου, ο αιτών δικαιούται να προσφύγει ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης. Στην απορριπτική απόφαση αιτιολογούνται πλήρως οι λόγοι της απόρριψης και γίνεται μνεία για την προθεσμία προς άσκηση προσφυγής, καθώς και τις συνέπειες της παρόδου άπρακτης της προθεσμίας αυτής. Το περιεχόμενο της απόφασης ανακοινώνεται προφορικά στον αιτούντα σε γλώσσα που κατανοεί και περί της ανακοινώσεως αυτής γίνεται μνεία στο αποδεικτικό επίδοσεως. Η προσφυγή κατατίθεται στην αρμόδια Αστυνομική Αρχή του τόπου κατοικίας ή προσωρινής διαμονής του ενδιαφερομένου, η οποία υποχρεούται να τη διαβιβάσει το ταχύτερο δυνατόν στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Επί της προσφυγής ο Υπουργός αποφαινεται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία ασκήσεώς της, ύστερα από γνώμη εξαμελούς επιτροπής που αποτελείται από το Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ή το νόμιμο αναπληρωτή ως πρόεδρο, και ως μέλη ένα υπάλληλο του Διπλωματικού Κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ένα Νομικό Σύμβουλο του ίδιου Υπουργείου και ένα ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικείους Υπουργούς. Στην Επιτροπή μετέχουν ένας εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από το Δ.Σ. αυτού και ο Σύμβουλος Νομικής Προστασίας του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στη χώρα μας ή ειδικά εξουσιοδοτημένο προς τούτο πρόσωπο. Οι αποφάσεις της επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. Η επιτροπή καλεί τον προσφεύγοντα, ο οποίος ενημερώνεται έγκαιρα για τον τόπο και την ημερομηνία εξε-

τάσεως της προσφυγής του, καθώς και για το δικαίωμά του, να παραστεί αυτοπροσώπως ή μετά του συνηγούρου του ενώπιόν της, για να εκθέσει προφορικά, με τη βοήθεια κατάλληλου διερμηνέα, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη), η γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα. Η γνώμη πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης.

Κείμενο Απόφασης
Αριθμός 957/2003
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 28 Μαΐου 2002, με την εξής σύνθεση: Μ. Βροντάκης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ΄ Τμήματος, Χ. Ράμμος, Α. Χριστοφορίδου, Σύμβουλοι, Δ. Γρατσία, Μ. Σωτηροπούλου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Τριάδη, Γραμματέας του Δ΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 23 Ιουλίου 2001 αίτηση:

του C. M. FATIH, υπηκόου T., κουρδικής καταγωγής, κατοίκου Κέντρου προσφύγων Λαυρίου Αττικής, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Κ. Μαυροειδή (Α.Μ. 13140), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με τον Ι. Χατζηνάκουρα, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ.

9135/35032/4-5-2001 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξεως και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Δ. Γρατσία.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, που ζήτησε την απόρριψή της. Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Α φ ο υ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (2415709/2001 ειδικό έντυπο παραβόλου).

2. Επειδή ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθμ. 9135/35032/4.5.2001 αποφάσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξεως. Με την απόφαση αυτή απερρίφθη τελικώς αίτημα αναγνωρίσεως του αιτούντος αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης.

3. Επειδή, όπως προκύπτει από σχετικό αποδεικτικό που υπάρχει στο φάκελο, η προβαλλόμενη υπουργική απόφαση επεδόθη στον αιτούντα την 24.5.2001. Εν όψει τούτου, η κρινομένη αίτηση, η οποία κατετέθη την 23.7.2001, 60η ημέρα της εξηκονθήμερης προθεσμίας που τάσσεται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 του Π.Δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8), έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και πρέπει να εξετασθεί κατ' ουσίαν.

4. Επειδή η Διεθνής Σύμβαση περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, υπογραφείσα στη Γενεύη την 28.7.1951 και κυρωθείσα με το ΝΔ 3989/1959 (Α' 201), ορίζει στο άρθρο 1Α

παράγραφος 2 (όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος με τον ΑΝ 389/1968, Α' 125) ότι ως «πρόσφυγας» νοείται, μεταξύ άλλων, και κάθε πρόσωπο, το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας, της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή λόγω του φόβου τούτου δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της Χώρας ταύτης». Εξ άλλου, ο Ν. 1975/1991, τιτλοφορούμενος «Είσοδος - έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισεως αλλοδαπών προσφύγων κ.λπ.» (Α' 184) ορίζει στην παράγραφο 1 του άρθρου 25 (αντικατασταθέντος με το άρθρο 2 του Ν. 2452/1996, Α' 283 και διατηρηθέντος σε ισχύ με το άρθρο 72 περίπτωση α' του νεότερου περί αλλοδαπών Ν. 2910/2001, Α' 91) ότι «(...) ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο Ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στα πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου ΙΑ της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης "περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων" (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ 209 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ 125 Α')». Ο αυτός νόμος χορήγησε, με την παράγραφο 1 του άρθρου 24, αντικατασταθέντος με το άρθρο 1 του Ν. 2452/1996, νομοθετική εξουσιοδότηση με αντικείμενο τη θέσπιση διαδικασίας αναγνώρισεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα. Κατ' επίκληση της τελευταίας αυτής εξουσιοδοτήσεως εκδόθηκε το Π.Δ. 61/1999 (Α' 63), το οποίο ορίζει στο άρθρο 3 τα εξής: «1. (...) Ο αιτών άσυλο αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ύστερα από πρόταση της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Κατά τη σύνταξη της πρότασης, ο αρμόδιος χειριστής αξιωματικός ή πολιτικός υπάλληλος Π.Ε. συλλέγει κάθε στοιχείο χρήσιμο για την υπόθεση και δύναται να ζητεί τις απόψεις και άλλων Αρχών, καθώς και πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ή άλλες οργανώσεις ιδίως σε ό,τι αφορά την κατάσταση σε τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης. Επίσης, δύναται να προβαίνει σε επανεξέταση του ενδιαφερομένου για παροχή διευκρινίσεων ή κατάθεση συμπληρωματικών στοιχείων προς τεκμηρίωση της εισήγησής του, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο ή διαταχθεί σχετικά. 2. (...). 3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ασύλου, ο αιτών δικαιούται να προσφύγει ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης. Στην απορριπτική απόφαση αιτιολογούνται πλήρως οι λόγοι της απόρριψης και γίνεται μνεία για την προθεσμία προς άσκηση προσφυγής, καθώς και τις συνέπειες της παρόδου άπρακτης της προθεσμίας αυτής. Το περιεχόμενο της απόφασης ανακοινώνεται προφορικά στον αιτούντα σε γλώσσα που κατανοεί και περί της ανακοινώσεως αυτής γίνεται μνεία στο αποδεικτικό επιδόσεως. 4. Η προσφυγή κατατίθεται στην κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος διατάγματος αρμόδια Αστυνομική Αρχή του τόπου κατοικίας ή προσωρινής διαμονής του ενδιαφερομένου, η οποία υποχρεούται να τη διαβιβάσει το ταχύτερο δυνατόν στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (...). 5. Επί της προσφυγής ο Υπουργός αποφαινεται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία ασκήσεώς της, ύστερα από γνώμη εξαμελούς επιτροπής που αποτελείται από το Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ή το νόμιμο αναπληρωτή ως πρόεδρο, και ως μέλη ένα υπάλληλο του Διπλωματικού Κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ένα Νομικό Σύμβουλο του ίδιου Υπουργείου και ένα ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικείους Υπουργούς. Επίσης, στην Επιτροπή μετέχουν ένας εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από το Δ.Σ. αυτού και ο Σύμβουλος Νομικής Προστασίας του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στη χώρα μας ή ειδικά εξουσιοδοτημένο προς τούτο πρόσωπο. Οι αποφάσεις της επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας

υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. 6. (...). 7. Η επιτροπή καλεί τον προσφεύγοντα, ο οποίος ενημερώνεται έγκαιρα για τον τόπο και την ημερομηνία εξετάσεως της προσφυγής του, καθώς και για το δικαίωμά του, να παραστεί αυτοπροσώπως ή μετά του συνηγόρου του ενώπιόν της, για να εκθέσει προφορικά, με τη βοήθεια κατάλληλου διερμηνέα, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία. 8. (...) 9. (...). 10. (...)». Τέλος, ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας, κυρωθείς με το άρθρο πρώτο του Ν. 2690/1999 (Α' 45), ορίζει στο άρθρο 20 τα εξής: «1. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη) (...), η (...) γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα (...). Η γνώμη (...) πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της. 2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης (...). Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης, καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς. 3 (...). 4 (...) ».

5. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών είναι Τούρκος υπήκοος, κατάγεται από την περιοχή του Diyarbakir της Νοτιοανατολικής Τουρκίας και φέρεται να ανήκει στην κουρδική μειονότητα. Την 12.2.1999 εισήλθε λαθραία στην Ελλάδα, χρησιμοποιώντας μικρό βενζινοκίνητο σκάφος και αποβιβάσθηκε στην Κω. Την 10.3.1999 υπέβαλε στο Τμήμα Αλλοδαπών Λαυρίου αίτηση, με την οποία ζήτησε να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, υπό την έννοια του άρθρου 1 Α παράγραφος 2 της Συμβάσεως της Γενεύης, η οποία απερρίφθη με την υπ' αριθμ. 9135/35032/22.5.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Στην απόφαση αυτή παρατίθεται η εξής αιτιολογία: «Στο πρόσωπο του αιτούντος δεν συντρέχουν τα υποκειμενικά και αντικειμενικά στοιχεία του δικαιολογημένου φόβου δίωξης, που είναι απαραίτητα για να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα (...). Οι αντίθετες ιδεολογικές πεποιθήσεις προς το κρατούν καθεστώς της Χώρας του δεν επαρκούν για τη χορήγηση ασύλου. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι στη Χώρα του αντιμετώπιζε κίνδυνο ατομικής δίωξης για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων. Σκοπός της διαφυγής του είναι η αναζήτηση εργασίας και η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του, ως επίσης και η αποφυγή της στρατιωτικής θητείας». Κατά της εν λόγω αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κοινοποιηθείσης στον αιτούντα την 15.6.2000, ασκήθηκε από τον τελευταίο, την 16.6.2000, η ενδικοφανής προσφυγή που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του Π.Δ. 61/1999, επί της οποίας γνωμοδότησε η προβλεπόμενη στην παράγραφο 5 του αυτού άρθρου εξαμελής επιτροπή. Με τη σχετική, από 1.2.2001 γνώμη, διατυπωθείσα κατ' επίκληση των στοιχείων του φακέλου και κατόπιν προφορικής εξετάσεως του αιτούντος, ο οποίος, κατά τα βεβαιούμενα στο σχετικό πρακτικό της επιτροπής, παρέστη ενώπιόν της με διερμηνέα, η επιτροπή ετάχθη κατά πλειοψηφία, σχηματισθείσα από τρία μέλη της, μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν και ο πρόεδρος της (βλ., επί ισοψηφίας των μελών της εν λόγω επιτροπής, τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 εδάφιο τελευταίο του Π.Δ. 61/1999), υπέρ της αποδοχής του αιτήματος του αιτούντος περί αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα, και τούτο για τους εξής λόγους: «Στο πρόσωπο του αιτούντος συντρέχουν τα απαραίτητα στοιχεία που προϋποθέτει η Σύμβαση της Γενεύης 1951 και το συναφές Πρωτόκολλο της Ν. Υόρκης 1967 για να του αναγνωρισθεί η προσφυγική ιδιότητα και ειδικότερα: Υπέστη ατομική δίωξη από τις αρχές της Χώρας του. Ανήκει στο HADEP ως απλό μέλος. Από το 1990 ασχολείται με αφισσοκόλληση, προπαγάνδα, συγκέντρωση ατόμων σε συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Συνελήφθη για πρώτη φορά σε ηλικία 12 ετών, τον βασιάνισαν για 10 μέρες. Οι γονείς του συνελήφθησαν επειδή προσέφεραν βοήθεια στο Ρ.Κ.Κ. Υπάρχει γνωμάτευση του Ι.Κ.Α.Θ.Β. (Ιατρικού Κέντρου Αποκαταστάσεως Θυμάτων Βασανιστηρίων) ότι έχει υποστεί φάλαγγα και ηλεκτροσόκ». Ακολούθησε η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία η προσφυγή του αιτούντος, όπως και το αίτημα

αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα, απερρίφθησαν με την εξής αιτιολογία: « Στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 Α της Σύμβασης της Γενεύης και ειδικότερα: Η απλή αντίθεσή του προς το ισχύον καθεστώς της Χώρας του και η υποστήριξη πολιτικού κόμματος δεν επαρκούν από μόνα τους για να αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα. Δεν απεδείχθη από κανένα στοιχείο ότι στη Χώρα του έχει διωχθεί ή διώκεται από τις αρχές λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Είναι προφανές ότι διέφυγε από τη Χώρα του για να αποφύγει τη στρατιωτική θητεία». Με το περιεχόμενο, όμως, αυτό, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση αιτιολογείται, όπως βασίμως προβάλλεται, πλημμελώς, διότι: α) Με την αίτηση περί αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα, ο αιτών δεν επικαλέσθηκε την απλή αντίθεσή του προς το καθεστώς της Χώρας του ή την απλή ένταξή του σε πολιτικό κόμμα, αλλά αναφέρθηκε και σε διώξεις, τις οποίες υπέστη ο ίδιος και η οικογένειά του, λόγω της κουρδικής τους καταγωγής και των σχέσεων που έχουν με κουρδικά κόμματα, β) Ο Υπουργός αναφέρει, κατά τρόπο όλως γενικό, ότι δεν απεδείχθη από κανένα στοιχείο δίωξη του αιτούντος για φυλετικούς, πολιτικούς ή άλλους λόγους, χωρίς να αιτιολογεί ειδικώς, όπως επιβάλλεται από γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, αποτυπωθείσα και στο άρθρο 20 παράγραφος 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, την απόκλισή του από την απλή γνώμη της επιτροπής του άρθρου 3 παράγραφος 5 του Π.Δ. 61/1999, με την οποία έγινε κατά πλειοψηφία δεκτό ότι απεδείχθησαν διώξεις του αιτούντος, σύλληψη και βασανισμός του σε ηλικία 12 ετών, καθώς και σύλληψη των γονέων του, συνδεόμενη με τη δράση του Ρ.Κ.Κ. γ) Κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν επικαλείται, στην προσβαλλόμενη απόφασή του, ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως για να στηρίξει την κρίση του ότι αποκλειστικός λόγος της αναχωρήσεως του αιτούντος από την Τουρκία είναι (και, μάλιστα, προφανώς) η αποφυγή της εκπληρώσεως των στρατολογικών του υποχρεώσεων.

6. Επειδή, εν όψει των εκτεθέντων στην προηγουμένη σκέψη, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση πρέπει, κατ' αποδοχή της κρινομένης αιτήσεως, να ακυρωθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την κρινομένη αίτηση.

Ακυρώνει, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό, την υπ' αριθμ.

9135/35032/4.5.2001 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει εις βάρος του Δημοσίου τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των επτακοσίων εξήντα (760) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 28 Μαΐου 2002 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 8 Απριλίου 2003.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Μ. Βροντάκης

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Α. Τριάδη